

איך ארנב צד שמש

אגדה אינדיאנית

יום אחד הארנב לקח את הקשת שלו ויצא לצוד. הוא עזב את ביתו שבו גר עם הסבתא שלו ודילג דרך היער, שמח ומחפש מה לצוד. פתאום ראה עקבות גדולים באדמה.

"ואו!" קרא הארנב "הבט רק על זה!" הוא קפץ לתוך גומה שעשתה הרגל הימנית ואחר כך רק בשישה דילוגים הגיע עד לגומה של הרגל השמאלית.

"זה כנראה ענק" הוא אמר. הוא דיבר אל עצמו, כי לא היה אף אחד אחר בסביבה. היער שתק, הוא לא שמע אפילו רעש של כנף עוף או נשימה של דוב.

"אני בטוח שהענק הזה כבר צד הכל!" אמר הארנב בכעס. ואמנם כך היה, כי הוא לא מצא כל חיה כדי לצוד אותה.

הארנב חזר הביתה ואמר לסבתא שלא צד כל דבר

לארוחת צהריים, כי הענק צד כבר הכל קודם. היא ליטפה את ראשו. "אל תדאג ילדי" אמרה "אספתי הרבה גרגירי יער, נאכל אותם בצהריים."

"אני לא רוצה גרגירי יער מטופשים. אני רוצה משהו שצדתי!" מלמל הארנב לעצמו. הוא לא אמר זאת בקול רם כי לא רצה לפגוע ברגשות של סבתא.

למחרת הארנב יצא מוקדם בתקווה שיוכל לצוד לפני שהענק יגיע. אבל לא היה לו מזל. כבר לא נשאר כלום. "זה לא בסדר!" רקע הארנב ברגלו. כל בוקר קם הארנב מוקדם יותר וכל יום קרה אותו הדבר. הענק היה כבר לפניו ביער.

הארנב התרגז ממש. אשים מלכודת לענק וכשהוא ייתפס, ארה בו בקשת וחץ שלי. "הוא מתח רשת ביער, כדי לתפוס את מי שרק יעבור בשביל. ואז חזר לסבתא וחשב "זה הערב האחרון בו אוכל גרגירי יער לארוחה. מחר אוכל כבר לצוד."

למחרת בבוקר הארנב קם מוקדם והלך לבדוק את הרשת שלו. "וי לי!" הוא ילל "הענק עבר ישר דרך הרשת ועשה בה חור גדול!" הוא חזר לסבתא

"אבל אני מפחד" אמר הארנב.
"אני יודעת" ענתה סבתא "אבל אם לא תשחרר את השמש יהיה חושך תמיד. הנה לך סכין קסמים. לך וחתוך את הרשת." הארנב דילג שוב ליער.
"הוציא אותי מכאן" נהמה השמש ובעטה ברשת ברגליה הענקיות. הארנב התקדם בזהירות, על רגליים שרעדו מפחד. כמה שרק התקרב, נעשה לו חם יותר ויותר.
ברגליים רועדות ונוטף זיעה מכל הגוף הסתיר הארנב את עיניו, הושיט את הסכין וחתך את הרשת.
השמש השתחררה וקפצה קדימה. רגל אחת שלה פגעה בכתפו של הארנב וכמעט והפילה אותו.
השמיים התמלאו שוב אור וכל החיות הריעו מאושרות.
הארנב הביט על כתפיו הפגועות. הן נצרבו מחום הרגל של השמש והן חומות עד היום.

וסיפר לה. "אל תדאג בני" אמרה "קח גרגירי יער."
"אני לא רוצה יותר גרגירים" בכה הארנב "אני רוצה לאכול משהו שצדתי!" ואז הביט על סבתא ואמר "את יודעת קצת קסמים. אולי תכיני לי רשת מיוחדת?" ביקש.
"טוב, אם זה ירגיע אתך" אמרה וביקשה ממנו לצאת, כי הקסם שלה הוא סוד גדול.
כשחזר היא נתנה לו רשת דקיקה כמו קורי עכביש אבל חזקה יותר מכל רשת שנעשתה אי-פעם.
הארנב מתח את הרשת בשביל שביער. למחרת קם מוקדם במיוחד ורץ ליער. הוא עבר בסיבוב ונעצר פתאום. אור חזק יצא מרשת הקסמים שלו. אור בהיר ומסנוור, עד שלא יכול היה אפילו שניה להביט עליו. "אוי, לא!" הוא ילל "תפסתי את השמש"
"שחרר אותי!" נהמה השמש בקול שהרעיד את היער. הארנב הסתובב ודלג מהר כמה שרק יכול היה, כדי לספר לסבתא.
"אתה צריך לשחרר את השמש מהרשת" אמרה סבתא "ראה איזה חושך סביב."